కమలాకాంత్రి కథ

ముగింపులేనికథ

[ఈ రాసే ఆయన నాకు బాగా తెలుసులెండి. ఓ రోజున ఆయనకు నా కథ ఆసాంతం చెప్పాను బోలెడు జాలిపడ్డారు ఎలాగో జాలిపడ్డారు కాబట్టి ఆ జాలితో జాలీగా ఓకథ రాయండి - ఎన్నడూ సంతోషం అన్నమాట ఎరుగనినేను నా కథను అచ్చులో చూచుకొని సంతోషిస్తాను అని అడిగాను. సరే నన్నారు. ఓ వుదయం! 'రాసేశాను మాష్టారూ!' అంటూపట్టుకొచ్చేసారు. అబ్బ... నా జీవితంలో మొట్టమొదటిసారి చాల సంతోషించాను సుమండీ! యీ కథ ఎవరినీ విమర్శిస్తూ వ్రాసింది కాదని యిప్పటికే తెలుసుకునే వుంటారు. మీ ఎరుకలో ఎక్కడైనా వేకెన్సీలు వుంటే చెప్పండి- రెక్కలుకట్టుకువచ్చి మీదగ్గరవాల్తాను - సరేనా! లాపోతే మీమీదే ఓ కథ మా రాసేఆయనకు చెప్పిరాయించి మీకే అంకితమిప్పిస్తాను - నవ్వే వూరుకోక సిన్సియర్‌గా ప్రయత్నం చేయండి.

— మీ పంతులు]

అదుగో వూరు.

ఆ వూళ్ళో ఆకాశం వుంది.

ఆ వూళ్ళోనూ రాత్రింబవళ్ళు - చీకటి వెలుగులూ వున్నయి.

చీకటి లాంటి కష్టాలు, వెలుతురు లాంటి సుఖాలలో తోచక సతమతమవుతున్న వాళ్లూ, గతం కలవాళ్లూ - భవిష్యత్తు వున్నవాళ్ళు, వర్తమానాన్ని దాని మానాన దాన్ని వదలి గతాన్ని పట్టి వేలాడే వాళ్ళు - రంగు రంగుల భవిష్యత్తు బయోస్కోపును మనో యవనిక మీద చూసుకుని లొట్టలు వేస్తూ వర్తమానాన్ని నిర్లక్షించి గాలిలో సాము చేసే వాళ్లూ ఆవూళ్ళో వున్నారు.

బొజ్జలు పెంచిన సేట్లూ, విపరీతంగా పెరిగిన రేట్లూ, చీకటి బజార్లూ, వెలుతురు

బజార్లూ, మసక బజార్లూ చిరునవ్వులు చిందిస్తూనే రొంటిలో తళుక్కుమనే విషపు కైజార్లూ వున్నాయి. ఆ వూళ్ళో.

పాముల్లాంటి మనుషులూ, కోరలు తీసిన పాముల్లాంటి మనుషులూ, పనిపోయిన తహసిల్దారులూ, పని వున్న తహసిల్దారులూ, బల్లకింద చేతుల వాళ్ళూ, బల్లపైన చేతుల వాళ్ళూ అందరూ వున్నారు

ఆ వూళ్ళో మురుగు కాలవలూ వున్నాయి భారతదేశ పటంలో రైల్వే లైన్ల గీతల్లాగా

ఆ కాల్వలలో పుష్కలంగా వాసన - పందులు - రోడ్లు - రోడ్లమీద చలికాలం మంచు పొగలా దుమ్మూ - కార్లు - లారీలు - లారీల చక్రాల నడుమ పిప్పి అయిన పిల్లలు బడో ఘోరం - కార్మికుల సంఘం - యింకా చాలా వున్నాయి ఆ వూళ్ళో.

బారులూ - వీరులూ - రాకెన్రోల్లూ - ట్విస్ట్‌లూ, జిప్పీలూ - నాలుగు మార్టినీలు వేస్తుంటే పీల్చేసే హైక్లాస్ బూజుర్వాలు ... ... తిన్నది అరక్క గంతులేసే తైతక్కలాట గాళ్ళూ - కౌబాయ్ జీన్సూ - టైట్ ఫిటింగ్సూ బాబ్డ్ హెయిర్సూ - లిప్‌స్టిక్సూ - హైహీల్సూ అబ్బో ... ఎన్నో యింకా బోలెడువున్నాయ్

ఆ వూళ్ళో వుద్యోగాలు చేసే ఆడవాళ్ళూ, మగవాళ్ళూ - ఆడవాళ్ళ వుద్యోగం ఏత్వడం యిష్టంలేని మగవాళ్ళూ - వుద్యోగం మీద యింటరెస్ట్ లేని మగరాయుళ్ళు - యిద్దరూ సంపాదిస్తు డబుల్ యింజన్‌లా సంసారాన్ని లాగే భార్యాభర్తలు వున్నారు

ఆ వూళ్ళోనే ఒక యిరుకయిన గొంది వున్నది - ఆ గొందిలో ఒక చాలీ చాలని యింట్లో అతను వున్నాడు.

ఆ వూళ్ళో వున్న చాల మంది "అతన్ల" లాంటి వాడే అతను. కాని యితర అతన్లకు వుద్యోగాలున్నాయ్ - సుఖముంది. సమస్యలు లేవు. కష్టాలు లేవు.

కాని యీ "యితనికి" వుద్యోగం లేదు ముఖ్యంగా - తర్వాత సుఖంలేదు - సమస్యలున్నాయ్ - కష్టాలున్నాయ్.

యితనికీ మిగతా అతన్లనా బొడ్డు కోసి పెట్టిన పేరూ వున్నది, అమ్మా, నాన్నా, పెళ్ళాం, తమ్ముడూ, చెల్లెళ్ళూ వున్నారు. యిహ తక్కువయినది బిడ్డలు

యిహ కులమత భేదాలు అవ్వే లేవు అంటూనే అన్నిచోట్లా పాటింపబడుతున్నవి గాబట్టి అందరిలానే అతనికీ కులముంది

యిహపోతే అతని పేరు వి. మురళీకృష్ణ మోహన లక్ష్మీనరసింహాశర్మ - ఆయనకులం అతని పేరులోనే వున్నది చిట్టచివర. పెళ్ళి యిందిగాబట్టి అతనికి యజ్ఞోపవీతమూవున్నది ఒంటిమీద, ఆకుటుంబ పూర్వ ప్రాభవానికి ప్రతీకలాగ.

వాళ్ళింట్లో వాళ్ళ నాన్నకు కూడా యజ్ఞోపవీత మున్నా - సంధ్యావందనం - గాయత్రి మడీ దడీ ఏమీ లేవు. కనీసం పూర్వ ప్రాభవం చాటే ఉద్ధరిణ - హరివేణం కూడా లేవు. వి ము. కృ. మో ల. న. శ. నాన్నకు పూర్వం కాస్త పొలముండేది - యిప్పుడదీ లేదు కొంతమంది కూతుళ్ళకు పెళ్ళిచేయడానికే సరిపోయింది అది

అయినవారి పెళ్ళిళ్ళు అవగా - యింకా ముగ్గురు ఆడపిల్లలు - యిద్దరు మగపిల్లలూ మిగిలారు. ప్రస్తుతం వాళ్ళు చదువుకుంటున్నా వారికీ ఎప్పుడో పెళ్ళిళ్ళు చెయ్యక తప్పదు.

వి. ము. కృ మో. ల న. శ వాళ్ళ నాన్న అపూరి బళ్ళో పంతులు - వి ము కృ. మో. ల. న. శ. చదువుకున్నాడు - కాని స్కూలుఫైనల్ వరకే చదువుకున్నాడు. ఆడంబరం - ఆర్భాటం యిష్టంలేక - చాలా చూ

(తరువాయి 26 వ పేజీలో)

ముగింపు లేని కథ

(16 వ పేజీ తరువాయి)

మామూలుగా-ప్రత్యేకత ఏమీ లేకుండా కాసిని మార్కులతోనే ప్యాసయినాడు.

ఆ యిరుకైన గొందిలో - యింకా చుట్టు పక్కల గొందుల్లో తెలిసిన వాళ్ళు అతనిని పంతులు అంటారు - అంత పొడుగాటి పేరు పల్లించలేక.

ఝంఝుప్రాస తెచ్చిన పే అది దానిదే వల్లనే తనకా "పంతులు" పేరు వచ్చింది అని విసుక్కుంటాడు అతను - అందరూ అతన్ని "పంతులు" అన్నప్పుడల్లా వాళ్ళ నాన్న లాగానే తను కూడా బడిపంతులవుతానేమోనని భయపడేవాడు అతను-కాని అంతా అలాగే పిలుస్తారు అతనిని.

అతని ఎస్సెల్సీ రిజిష్టర్‌లో కులం యింగ్లీషులో గుండ్రంగా రాశారు - హిందూ బ్రాహ్మడు అని -

ఒంటిమీద యజ్ఞోపవీతం -

పేరు చివర రెండక్షరాల గుర్తు -

యివన్నీ తన ప్రగతి పథానికి అడ్డుగోడలు - అను కుంటాడు పంతులు.

తను బ్రాహ్మణుడు కాబట్టిగదా అందరికీ యింత లోగుసాను అయింది . అందుకినేగదా తనని అందరూ పంతులు అంటారు అని ఎంతో బాధపడ్డాడతను -

పంతులు ఎస్సెల్సీ ప్యాసయి ఆరేళ్ళయింది. ఆరేళ్ళలో అరవై వుద్యోగాలకు దరఖాస్తు పెట్టాడు.

ఒకసారి యింటర్వ్యూకి యిద్దరే వచ్చారు - ఆయిద్దర్లో పంతులు ఒకడు - పంతులుకన్నా తక్కువ వర్సంటేజ్ అతనిది - కాని అదృష్టం అప్పుడూ పంతుల్ని యీడ్చి తన్నింది.

కాని పంతులుకి టెరిలిన్ చొక్కా లేదు - మరో అతనికి టెరిలిన్ చొక్కా వుంది - టెరిలిన్ ప్యాంట్ వుంది. నైలాన్ సాక్సు ఎంబాసిడర్ షూ - స్క్వేర్ వాచ్ వున్నయ్ -

పంతులుకి పైజామావుంది - చిరుగులు పట్టిన కాటన్‌షర్ట్ వుంది - అరిగిపోయిన కంట్రీమేడ్ చెప్పులు - కూడ వున్నయి-

మరో యింటర్వ్యూ - ఎలా వెళ్ళాడో అలానే తిరిగి వచ్చాడు - ముందు వెళ్ళాడు ఛాంబర్‌లోని - అప్పుడే పక్కగదిలో వాల్ క్లాక్ గంటలు కొట్టింది - ఎన్నో - పంతులు పట్టించుకోలేదు-

"యిప్పుడు గడియారం ఎన్ని గంటలు కొట్టింది?" ఆఫీసర్ వేసిన మొదటి ప్రశ్న- అదే ఆఖరు ప్రశ్నకూడ అయింది.

పంతులు చేతికి గడియారం లేదు -

గంటలు లెక్కపెట్టలేదు -

నోట వెళ్ళబెట్టాడు -

"యూ కెన్ గో ప్లీజ్!" అనగానే అలాగే నోరు తెరుచుకునే వచ్చేసాడు -

యిలాంటి యింటర్వ్యూలు ఎన్నో -

* * *

వుద్యోగాలు యిచ్చేవాట వెలివేసారు పంతుల్ని - యింట్లో కూడా సానుభూతి లేదు

పంతులు తండ్రి పంతుల్ని గోడపై నల్లని చూచినట్లు చూస్తాడు.

పంతులు తల్లి - భోజనం దగ్గర కాస్త కూర ఎక్కువ వెయ్యమంటే విసుక్కుంటుంది-

ఆకలివేసి అన్నంపెట్టమంటే "వస్తున్నా-ఏం - అంత వెలగబెట్టే వుద్యోగాలు ఏమి వున్నయ్యిట!" అంటుంది.

చివరికి పంతులు చెల్లి కూడ స్నానాల దగ్గర - ఎత్తిపొడుస్తుంది. "నీకేం ఆఫీసుందా - నే బడికి పోవాలి - నన్ను పోనీ ముందు -" అని

చివరికి పంతులు గొప్ప వేదాంతి అయిపోయారు - వేదాంతి అవడానికి ఏ క్వాలిఫికేషనూ. డిగ్రీ అక్కరలేదు - అలాగంటే పంతులు స్థానంలో ఎవరున్నా అలాగే అయిపోతారు.

ప్రపంచంలో కులమతాలు లేవన్నారు - కానీ అవి దాహాటంగానే వున్నయ్.

అవినీతి నిర్మూలనం అన్నారు. కాని అదీ ఎక్కడ పడితే అక్కడే వున్నది. లంచం లేనిదే వుద్యోగంరాదు.

పొటర్ బ్యూటీ ఇస్ నెసెసరీ అన్నారు-కాని పెరిలిస్ చొక్కా లేపోతే సెలక్షన్ రాలేదు.

తనకు ఉద్యోగం రాకపోవడానికి తను బాధ్యుడు కాడు. అయినా తండ్రి చీదరిస్తాడు అప్రయోజకుడు తను అమ్మ చీదరిస్తుంది. చెల్లి వెక్కిరిస్తుంది.

మమత - ప్రేమ - వున్నయ్యంటారు - తల్లికి తండ్రికి అవి లేవు. యిహ ప్రపంచమంతా డబ్బుతో నడుస్తున్నది

ఉద్యోగం డబ్బుతో కొనుక్కోవచ్చు-

ప్రేమ - మమత - అనురాగం - యిలాంటివి కూడ డబ్బుతోనే ముడిపడివున్నయి

తన దగ్గర డబ్బులేదు-

కాబట్టి ఉద్యోగం రాదు -

తల్లి తండ్రి సానుభూతి లేదు - లోకుల సానుభూతి లేదు- కట్టుకున్న భార్య సానుభూతి కూడ లేదు-

పెళ్ళయి నాలుగేళ్ళయింది - ఒక్క చీర కొనలేదు యీ నాలుగేళ్ళలో

మొదట భార్య ప్రేమగానే వుండేది.

కాని నిరుద్యోగానికి టైందార్ లేకపోయేటప్పటికి ఆవిడ ప్రేమ యిగిరిపోయింది.

ఆహా - నీకు ఉద్యోగం దొరికినట్టే - అన్నట్లు తీసిపారేస్తుంది

అసలు వుద్యోగంలేనిదే పెళ్ళెందుకు? - తనేదో కొడు తెంచుకు పోతున్నట్టు తొందరపడి తెచ్చి కట్టారు- మేనమామ కూతుర్ని-

ఆవిడ పంతుల్ని "దావకూడ ఒక మొగుడేనా" అన్నట్లు చూస్తుంది

అంతా మిధ్య బతుకులు

పంతులుకి బతుకంటే వెగటు పుడుతోంది.

తను యిక యీ బాధలు పడలేదు. తనకిక వుద్యోగం రాదు తన భవిష్యత్తుకు తన కులమే అడ్డుగోడై నిలిచింది - యీ జన్మకిక యీ బతుకు చాలు -

వచ్చే జన్మలోనైనా ఉద్యోగాలకు అర్హత వున్న కులంలోనే పుట్టాలి - హే భగవాన్!- లేక డబ్బువున్న కుటుంబంలోనైనా పుట్టాలి.

ఆరు నెలల క్రితం ఒక వుద్యోగానికి దరఖాస్తు పంపాడు. సర్టిఫికేట్లు ట్రూకాపీలుకూడ పంపాడు. యింకా ఏమీ తెలియలేదు.

యిహ అది రానట్లే - యింకా అదే మొస్తుంది.

యింకా యీ బతుకెందుకుట

చచ్చిపోవాలి-

ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించు కొన్నాడు పంతులు.

* * *

ఆ రోజే పంతులుకి ఆఖరిరోజు.

ఆ రోజు సాయంత్రం వరకూ వుద్యోగం గురించి ఏమైనా వస్తుందేమోదని చూసాడు.

అర్ధరాత్రి అంతా నిద్రిస్తున్నారు.

పంతులు మెల్లిగా లేచాడు. చొక్కా విప్పి జంధ్యం తీసాడు. యిదే యింతచేసింది. దీని వల్లనే వుద్యోగానికి అర్హతలేకుండాపోయింది.

పనీసం చావడానికైనా పనికొస్తుంది. అందుకు సంతోషించాలి. యజ్ఞోపవీతాన్ని తాజు ముడివేసి మెడకు తగిలించాడు. గోడకున్న చిలక కొయ్యకు జంధ్యం చివర తగిలించాడు

మెడ బిగిసింది.

తను చనిపోతున్నాడు. మరుక్షణంలో తను వుండడు. పక్షి ఎగిరి పంజరం మిగిలిపోతుంది.

అంతా లేచి చూస్తారు. ఏడుస్తారు.

వీళ్ళ బొంద. పోయినందుకు సంతోషిస్తారు బతికినన్నాళ్ళు తన మీద ఏడ్చి యిప్పుడు చస్తే చక్కగా నవ్వుతారు.

ముడి బిగుస్తున్నది. గొంతు నొప్పిపుడుతున్నది.

వుద్యోగం వస్తుందేమో. యింకా తెలియ లేదుకదా.

అమ్మో వస్తే!. తను వుండడు.

తను అనవసరంగా చస్తున్నాడేమో. చనిపోయిన తర్వాత వుద్యోగం వస్తుందేమో.

మెడ ఒరుసు కున్నది. నొప్పి ఎక్కువైంది. నాలిక తేలవేస్తున్నాడు. వుద్యోగం అమ్మో. చావను.

భయంతో పెద్దగా అరిచాడు.

చిలకకొయ్య దగ్గర జంధ్యం పుటుక్కుమన్నది. అంటూనే క్రింద పడ్డాడు.

భార్య పరుగెత్తుకొచ్చింది.

ఏడుపు మొదలు పెట్టింది. అప్పుడే తన పసుపు కుంకుమలు పోయినట్లు. చావు తప్పి కన్ను లొట్టపోయినట్లయింది పంతులుకి.

అమ్మయ్య. తను చావలేదు. కళ్ళుమూసుకున్నాడు.

భార్య ఏడుపు వినిపిస్తోంది. తండ్రి పరిగెత్తు కొచ్చాడు. తల్లిగోల పెట్టేస్తున్నది.

తను బతికితే అంతా రాబందుల్లా పొడిచేవారు. చావగానే ప్రేమ వున్నట్లు ఏడుస్తున్నారు.

ఏడవండి. లోపల సంతోషపడుతున్నాడు పంతులు.

ఎంతపని చేసావురా నాయనా.

వుద్యోగం లాపోతే యింత పని చెయ్యాలిట్రా. నాయనా!

నిన్నేమైనా అన్నామట్రా.

యింకా ఏడిపించాలి వీళ్ళని రాస్కెల్స్.

వూపిరి బిగపట్టాడు పంతులు. అంతా ఏడుస్తున్నారు. పంతులు కదల్లేదు. యింతలో తెల్లారింది.

అయ్యో పంతులు వురోసుకున్నాడా?

పాపం వుద్యోగం రాలేదు మరి.

చచ్చిన తర్వాత కూడ పంతులే తనపేడు. ఏనుగు చచ్చినా బతికినా వెయ్యి రూపాయలే అన్నట్లు.

కాస్త సద్దు మణిగింది. పంతులు కాస్త కన్ను తెరచి చూశాడు. తండ్రి కుక్కి మంచంలో కూర్చుని ఏడుస్తున్నాడు.

ఏడుపు ఏడ్వడానికి కూడ మంచం కావాలి గావాల్ను-

వచ్చేవాళ్ళు వస్తున్నారు- పంతులు సంబర పడుతున్నాడు మెల్లిగా మూలిగితే-

యిలా వూరుకుంటే తీసికెళ్ళి చక్కగా తగలేసి కూడ వస్తారు- హమ్మో కపాల మోక్షం-

దాబోయ్ - వుద్యోగం రాకేం చేస్తుంది- వస్తుంది.

అబ్బో.... హుఁ- అ- హ- మూలిగాడు పంతులు- వాళ్ళ అమ్మ పరిగెత్తుకొచ్చింది.

అయ్యో- ఏమండీ- యిలా రండి- చిట్టి తండ్రి మూలుగుతున్నాడు.

అయ్యో- స్పృహ పోయినట్లుంది-

పంతులు తండ్రి పరిగెత్తుకొచ్చాడు.

నీళ్ళట్రండి !

ఎంతపని చేసావురా నాయనా - పంతులు మొహంపైన చెంబుడు నీళ్ళ ఛళ్ళాపిచల్లాడు- వాళ్ళ పుల్లు మంచి- మళ్ళా మూలిగాడు- పొద్దెక్కుతున్నట్లుంది - మెల్లగా కళ్ళు తెరిచాడు-

హఁ- అ- అ- అన్నాడు- మాటాడకుండ నవ్వు వస్తున్నది- ఆపుకున్నాడు-

ఏమిట్రా నాన్నా- వారేయ్ ముండి-

హమ్మయ్య- అబ్బాయ్ మనకి దక్కినట్లే

ఎవరూ- పోస్టుమ్యాన్- ఆఁ- ఏమిటి- రిజిష్టరా- పంతులు ప్రాణం పోయినది కాస్తా వచ్చేసింది- ఆఁ- వుద్యోగందే తప్పకుండా-

మెల్లిగా లేచి కూర్చున్నాడు- అమ్మా- హాఁ- హాఁ- అంటూ-

అందరికన్నా తృప్తిగా మెరిసిన్నై-

అబ్బాయ్ వొంట్లో కులాసాగా లేదే- గాని నే సంతకం చెయ్యొచ్చా - అంటున్నాడు ముసిలాయన-

అచ్చే ఆయనగారే చేయాలి-

అయితే యిలారా-

పంతులు పొంగి పోతున్నాడు - తను నిజంగా చనిపోయినట్లయితే- యీ వుద్యోగం కాస్తా- గోహోవిందా-

సంతకం చేసాడు నీరసం నటిస్తూ.

నువ్వలా కూర్చో- నే చూస్తా-

ఎవడి అబ్బాయమ్మా- ఆఫీసార్డరేలే-

ఎవరికోసమిస్తారా?- ఫర్‌మని చింపాడు ముసిలాయన కవరుని-

తెల్లనికాగితం మడత విప్పాడు-

చదివాడు-

మీ మార్కుల సర్టిఫికేట్ ట్రూకాపీపై గెజెటెడ్ ఆఫీసరు సంతకం లేదు- కావున మీ దరఖాస్తును స్వీకరించలేము -మానేజర్.

చీటికారి పోయాడు పంతులు-

చనిపోయినా బాగుండేదనుకున్నాడు-

యీసారి గట్టిగా చనిపోవాలని కూడా నిశ్చయించుకున్నాడు.

* * *

"రామయ్యా, రంగయ్యా అన్నదమ్ములు, ఒకేయింట్లో నివాసం, కావల్సినంత ఆస్తి వుంది అయినా, ఒకడలా ఈడురోమంటూ వుంటాడు, రెండోఆయనంత జల్సాగా, పైలాపచ్చీస్‌గా వుంటాడేరా"

"ఏంజేస్తాంరా ఆయన క్షయలోనూ, ఈయన ఆనందలోనూ పుట్టేర్ట"